

Sygn. akt IV Ka 56/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Gąsior

Sędziowie SO Tadeusz Węglarek (spr.)

del. SR Anna Cieciora

Protokolant sekr. sądowy Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Janusza Omyły

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2015 roku

sprawy **K. K.**

oskarżonego z art.177§1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie

z dnia 08 grudnia 2014 roku sygn. akt II K 991/14

na podstawie art.437§1 kpk, art.438 pkt 1 kpk, art.624§1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami)

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- z podstawy rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 zaskarżonego wyroku eliminuje przepis art.46§1 kk i określa termin realizacji zasądzonego w tym punkcie obowiązku częściowego naprawienia szkody na 6 (sześć) miesięcy od daty uprawomocnienia orzeczenia;
- **w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;**
- zwalnia oskarżonego z kosztów procesu za postępowanie odwoławcze i przejmuje je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt *IV Ka 56/15*

UZASADNIENIE

K. K. został oskarżony o to, że:

w dniu 7 września 2014r. o godz. 14.00 w miejscowości P., gm. (...), woj. (...)na drodze powiatowej (...)nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem marki V. (...)nr rej. (...)nie upewnił się co do możliwości zmiany pasa ruchu podczas przekraczania osi jezdni uderzył w prawy bok wyprzedzającego go już motocykla S.nr rej. (...)kierowanego przez Ł. C., przewożącego pasażerkę U. W., którzy na skutek uderzenia przewrócili się z motocyklem na jezdnię, w wyniku czego obrażeń ciała doznał Ł. C.w postaci: urazu stopy prawej ze zwichnięciem palucha i złamaniem podgłowym II i III kości śródstopia, a U. W.doznała obrażeń

ciała w postaci: urazu łokcia prawego z niewielkim obrzękiem i drobnym otarciem naskórka, a są to obrażenia ciała naruszające czynności jej narządów na okres czasu powyżej siedmiu dni, spełniających dyspozycję art. 157 § 1 kk, odnośnie obojga pokrzywdzonych, tj. o czyn z art. 177§ 1 kk

Sąd Rejonowy w Bełchatowie wyrokiem z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie II K 991/14:

1. na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec K. K. warunkowo umarzył na okres próby 1 (jednego) roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia;
2. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 46 § 1 kk orzekł od K. K. na rzecz pokrzywdzonych Ł. C. i U. W. kwotę po 500 (pięćset) złotych tytułem obowiązku częściowego naprawienia szkody,
3. zasądził od K. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 222 (dwieście dwadzieścia dwa) złote tytułem zwrotu wydatków.

Powyższy wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze na niekorzyść oskarżonego – zaskarżył prokurator.

Wyrokowi zarzucił na podstawie art. 438 pkt.1 kpk obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 67 § 3 i 4 kk w zw. z art. 74 § 1 kk oraz art. 46§1kk polegających na nie określeniu terminu płatności orzeczonego wobec K. K. środka probacyjnego w postaci obowiązku częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez wpłatę kwoty po 500 zł na rzecz pokrzywdzonych oraz błędnym przywołaniu w podstawie prawnej art. 46§1kk.

W konkluzji wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczonego środka probacyjnego w postaci obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez określenie terminu jego płatności oraz wyeliminowanie z podstawy prawnej orzeczenia art. 46§1kk i utrzymanie w pozostałej części zaskarżonego orzeczenia w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na skutek wniesionej apelacji powstały podstawy do zmiany zaskarżonego orzeczenia. Na wstępie należy podnieść, iż sąd I instancji prawidłowo ustalił sprawstwo oskarżonego, które w skardze apelacyjnej nie jest kwestionowane, nie musi być więc przedmiotem szczegółowych rozważań sądu okręgowego.

Ponadto do przypisanych oskarżonemu czynów sąd ten zastosował właściwą kwalifikację prawną.

Sąd merytoryczny jednakże dopuścił się obrazy przepisu art. 46§1kk , mylnie przywołując go w podstawie prawnej orzeczenia o częściowym obowiązku naprawienia szkody.

Z treści przepisów art. 66 k.k. i art. 67 k.k. wynika bowiem, że warunkowe umorzenie postępowania jest samoistnym środkiem probacyjnym, który nie jest związany ze skazaniem sprawcy. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2012 r. II KK 199/12 LEX nr 1220795). Instytucja ta nie jest formą ani odmianą warunkowego skazania jako zamieszczona w Rozdziale VIII kk (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2004 r. V KK 373/03 OSNwSK 2004/1/437). Wobec powyższego należało wyeliminować z podstawy prawnej zaskarżonego rozstrzygnięcia przepis art. art. 46 § 1 kk. Na podstawie tego przepisu środek karny można orzec jedynie w przypadku skazania, co wprost wynika z treści cyt. powyżej przepisu.

Sąd meriti również dopuścił się obrazy przepisów prawa materialnego - art. 67 § 3 i 4 kk w zw. z art. 74 § 1 kk , nie określając w sytuacji nałożenia obowiązku probacyjnego naprawienia szkody w części terminu realizacji tego obowiązku.

W odróżnieniu od orzeczenia obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1, w orzeczeniu o warunkowym umorzeniu postępowania sąd określa termin wykonania tego obowiązku - wynika to z treści art. 342 § 2 k.p.k. (por. wyrok SA w Lublinie z dnia 27 września 2000 r., II AKa 180/00, OSA 2001, nr 11, poz. 82 z glosą M. Siwka).

Wobec powyższego sąd odwoławczy ukształtował termin realizacji obowiązku . Określając ten termin na 6 miesięcy od daty uprawomocnienia orzeczenia sąd kierował się stopniem winy i społecznej szkodliwość czynu sprawcy, które nie są znaczne, postawą oskarżonego (niekarany, przyznał się do winy), jego sytuacją materialną i zarobkową (kawaler , nie posiadający nikogo na utrzymaniu, osiągający dochody w kwocie 3000 zł. miesięcznie), wysokością szkody i wysokością określonego częściowego obowiązku jej naprawienia.

W ocenie sądu odwoławczego biorąc powyższe pod uwagę, przy ustalonym okresie próby, który będzie służył weryfikacji postawionej wobec oskarżonego prognozy kryminologicznej, określony sposób i termin realizacji obowiązku naprawienia szkody stanowi realną dolegliwość i wzmocni realizację wobec oskarżonego celów wychowawczych i zapobiegawczych oraz w zakresie prewencji generalnej.

Z tych względów należało orzec, jak w sentencji.

Sąd odwoławczy orzekł o kosztach postępowania na podstawie przepisów wskazanych w części dyspozytywnej orzeczenia.